

RAZPORED SV. MAŠ

29.08.2022 PONEDELJEK Muč. Janeza Krstnika	KAPELA ob 19.00	V ZAHVALO MATERI BOŽJI, Tomaj 94
30.08.2022 TOREK Feliks, muč.	KRIŽ ob 19h	++ MARTA STARC, DARJO PIPAN, MARIJA PIPAN, Križ 159 (BIBLIČNA SKUPINA ob 20h)
31.08.2022 SREDA Rajmund Nonat, redovnik	KRIŽ ob 19h	V ČAST KRSTNIM ZAVETNIKOM VEROUČENCEV OB ZAČETKU NOVEGA ŠOLSKEGA IN VEROUČNEGA LETA, Križ 145
01.09.2022 ČETRTEK čet.pred 1.petkom	KRIŽ ob 19h	+EDMUND MACAROL, Šepulje 3, 8.dan
02.09.2022 PETEK prvi petek v mesecu	KRIŽ ob 19h	V ČAST SV. DUHU, Križ 244
03.09.2022 SOBOTA Gregor Veliki, pp. in c.uč.	KAPELA ob 19h	+ STANE ŠTOKA, p.n. Podraga, Tomaj 48a
04.09.2022 23 NEDELJA MED LETOM KATEHETSKE NEDELJE	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	++ ZLOBEC, Kazlje 7 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE IN ZA ZDRAVO VREME (blagoslov otrok ob začetku verouka)

DAROVALCI ZA NOVO OZVOČENJE V ŽUPNIJSKI CERKVI

Dario Filippi, Tomaj 61 - 100€
Janez Bajt, Tomaj 120 - 500€
NN, Tomaj - 180€
NN, od drugod - 400€
NN, Križ - 80€

NN Križ - 100€
Križ 102 - 50€
Tomaj 14a - 100€
Križ 107 - 50€
NN Križ - 120€
SKUPAJ: 1.680€

Prihodnjo nedeljo, 4.9. vabim vse otroke, starše, posebej letošnje birmance k župnijski maši v Tomaj ob 10h. *Prinesite svoje šolske potrebščine za blagoslov.* Starše prvošolcev posebej vabim k prijavi za verouk. Prijavnico oz družinsko kartoteko dobite na naši spletni strani. **Pri maši vas bo nagovoril birmovalec g.msgr. Slavo Rebec. 10.9.MOLITVENI DAN NA SVETI GORI.** Prijavite se v Sežano g. dekanu Aleksandru. Odhod avtobusa iz Sežane ob 7h. Cena prevoza 15€. **Bliža se dan postavitve ozvočenja, prosim za vaše darove. Do kritja investicije še manjka 5.520€. Hvala vsem darovalcem.**
Pred začetkom verouka prosim mamice za čiščenje spodnjih prostorov v župnišču.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ, AVBER in KAZLJE
22 nedelja med letom

Štev.36/LETO X.

28. AVGUST 2022

Kdor se ponižuje, bo povišan
Iz svetega evangelija po Luku (Lk 14,1.7-14)

Ko je Jezus v soboto prišel na obed v hišo nekega prvaka med farizeji, so ga ti opazovali. Ko je videl, kako si izbirajo prve sedeže, je povabljenim povedal priliko. Govoril jim je: »Kadar te kdo povabi na svatbo, ne sédaj na prvo mesto, ker je lahko povabljen kdo, ki je imenitnejši od tebe, pa bo prišel tisti, ki je povabil tebe

in njega, in ti rekel: »Daj prostor temu!« Takrat se boš začel v sramoti presedati na zadnje mesto. Kadar si povabljen, pojdi in sédi na zadnje mesto, da ti reče tisti, ki te je povabil, ko pride: »Prijatelj, pomakni se više!« Takrat boš počaščen vpričo vseh, ki so s teboj pri mizi; kajti vsak, kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.«

Tistemu, ki ga je povabil, pa je govóril: »Kadar prirejaš kosilo ali večerjo, ne vabi ne prijateljev ne bratov ne sorodnikov ne bogatih sosedov, da te morda tudi oni ne povabijo in ti povrnejo. Nasprotno, kadar prirejaš gostijo, povabi uboge, pohabljenе, hrome, slepe, in blagor tebi, ker ti ne morejo povrniti; povrnjeno ti bo namreč ob vstajenju pravičnih.«

Telefon: 041 649 617; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>.

TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

RAZMIŠLJANJA

Lavretanske litanije Matere Božje so velika hvalnica naši nebeški Materi Mariji. Posebej prisrčno jih molimo v času šmarnične pobožnosti, a največkrat ob njih ne razberemo ob posameznih vzklikih njihovega sporočila. V naslednjih razmišljanjih bomo skušali to vrzel zapolniti.

MATI LJUBEZNIVA in MATI ČUDOVITA

Marsikdo iz starejše generacije kristjanov se morda še spomni, kako so mu v času otroštva prikazovali Jezusa kot zelo strogega sodnika, ki hudo kaznuje.

Tovrstna miselnost, podedovana iz časa janzenizma, je še marsikje močno zakoreninjena, čeprav je nanjo celo sam Jezus reagiral s tem, ko je sv. Marjeti Alacoque razodel skrivnost svojega presvetega Srca, sv. Favstini Kowalski pa globine svojega neizmerne usmiljenja. Ti dve privatni razodetji pa pravzaprav izkazujejo le to, o čemer pravi že Sveto pismo: da je Bog neskončna dobrota in ljubezen, ljudje pa si z zavračanjem te ljubezni sami kaznujemo. Kazen bi si nakopali, če bi bolj ljubili temo kakor luč in ostali brezbržni do tega, kar je za nas storil Jezus. Marija je tako le odsev te miline, ljubezni in dobrote Boga. Vidci iz Medžugorja tako vedo povedati, kako je bila Gôspa, kakor jo imenujejo, vedno razumevajoča do njihovih slabosti. Če je koga okarala, je to storila blago, pa še to tako, da drugi niso slišali. Ko so jo vprašali, zakaj je tako lepa, je odgovorila: »Zato, ker ljubim.« Dejala je tudi: »Če bi vedeli, kako vas ljubim, bi jokali od veselja.« Lepota je torej nekaj, kar je tesno povezano z ljubeznijo in resnico. Prava lepota prihaja od Boga. Zdaj ga ne moremo gledati takšnega, kakršen je. Toda lahko ga prepoznavamo prav po resnični lepoti – ne po tisti narejeni, kičasti kvazi-lepoti, ki jo lahko oponaša tudi hudič. Ko torej rečemo, da je nekdo čudovit, s tem izrazimo, da je na njem čudežna lepota, ki presega naša dosedanja pojmovanja.

Ta čudovitost Božje Matere se tesno ujema z njeno ljubeznivostjo. Ne gre za neko prazno, plehko ali narejeno ljubeznivost, ki bi nas lahko ukanila, tako kot navidezna ljubeznivost kače v raju, ki je Adamu in Evi ponudila usoden sad. Ljubeznivost Marije prihaja iz njene globine, iz njenega srca, ki je upodobljeno po Božjem srcu. Ta ljubeznivost se izraža z žalostjo, kadar ljudje s prezirom zavračamo Boga, njegove zapovedi in tudi samo Marijo. Tu ni prostora za jezo. Kako je sv. Frančišek Asiški prepoznal to ljubeznivost, ko je v joku priznal, da Ljubezen ni ljubljena. Bog, ki je ljubezen, namreč ni deležen ljubezni od nas ljudi, ki nas je ustvaril po svoji podobi. In Marija nam daje zgled, tako kot ga je dala apostolu Pavlu ob njegovem misijonskem delovanju v Solunu, mestu, od koder sta kasneje izšla apostola Slovanov, sveta brata Ciril in Metod. Zapisal je: »Tudi nismo iskali slave pri ljudeh, ne pri vas ne pri drugih, čeprav bi lahko uveljavili svoj ugled kot Kristusovi apostoli, ampak smo nastopali med vami z vso ljubeznivostjo. S prav takšno toplino, s kakršno mati neguje svoje otroke, 8 smo vam hoteli dati ne samo Božji evangelij, ampak tudi svoje življenje, in sicer zato, ker ste se nam priljubili.« (1Tes 2, 6-8) In če smo ustvarjeni po Božji podobi, ponesimo to pristno ljubeznivost in lepoto tudi vsem, ki jo še ne poznajo. Marija, Mati ljubezniva in Mati čudovita, prosi za nas!

Kaj je ob zaključku nacionalnega dela sinode o sinodalnosti povedal škof Maksimilijan

17. avgusta 2022 je potekala tiskovna konferenca ob predstavitvi nacionalnega sinodalnega sklepnega dokumenta, na kateri so sodelovali: škof Maksimilijan kot odgovorni škof za sinodo pri SŠK, Janko Pirc, član tajništva za sinodo pri SŠK, Ana Ramovš, dr. med., članica študijske skupine za sinodo pri SŠK, sodelavka v škofijski fazi sinode in dr. Igor Bahovec, član študijske skupine za sinodo pri SŠK.

Škof Maksimilijan se je v začetku zahvalil za dobro izpeljano prvo fazo tega sinodalnega procesa, ki se je po eni strani odvijal po škofijah in župnijah, po drugi strani pa tudi na ravni koordinacije škofovske konference. Sad tega je tudi ta dokument, ki sestavljen tako, da se lahko začutijo problemi, težave in izzivi Cerkve na Slovenskem, ki so zajeti v tem skupnem dokumentu. Z ozirom na to, da je bilo pridobljenega veliko gradiva, dokument ključne stvari le povzema, vsi detajli in vprašanja, ki so se v procesu do sedaj pokazali, pa v samem dokumentu niso zajeti in ostajajo izziv za prihodnost. Kot je povedal škof, je bila poleg tajništva ustanovljena skupina, ki je tehnično spremljala in koordinirala delo, t.i. teološko-študijska vseslovenska skupina. V njej je bilo sicer manj profesionalnih teologov, več pa strokovnjakov, ki so aktivni v Cerkvi in se ukvarjajo z določenimi vprašanji. Njihov prispevek je sprti poglobljal dinamiko, pripomogel k sprotni rasti in imel pred oči fokus ter glavne poudarke. Prav zato v začetku niso bile postavljene zelo jasne koordinate, kam želimo priti. Papež oz. rimsko tajništvo sinode je sicer podalo deset tem, ki so vse osredotočene na to, da bi prisluhnili drug drugemu, se slišali in videli. Tukaj se je naredil premik – sinodalno dogajanje se je res dogajalo v smislu procesa. **Na začetku je bilo morda nekaj zadržanosti, tako na strani laikov kakor tudi klerikov, duhovnikov.** Razlogi za to zadržanost so sad tega, da je do sedaj v Cerkvi na Slovenskem in v vesoljni Cerkvi bilo že veliko takšnih poskusov neke prenovne, nekega novega gledanja, ki so se končali z močnim dokumentom, potem pa so se stvari malo zaustavile. To je po škofovih besedah eden od razlogov te zadržanosti. Drugi razlog pa je v strukturi Cerkve, tako kleriške kakor laiške, ki sama po sebi predstavlja enega ključnih izzivov. Povprečna starost duhovnikov se veča in potrebno je razumeti, da se starejši ljudje težje navdušijo za kaj novega. Potrebno je bilo veliko vzajemnega potrpežljivega pogovarjanja in tukaj je bil narejen proces, čeprav ni vključil vseh. Po drugi strani pa imamo pri nas problematično strukturo t.i. laiške Cerkve, Božjega ljudstva, ki je, kot je razložil škof, preživljalo različne faze, nikoli pa ni bil poudarek na njihovi vključenosti (razen morda takoj v pokoncilskem času, ko je bilo več zanimanja in poudarka na vključevanju laikov v aktivno razmišljanje). Smo sinovi in hčere časa in sistema, v katerem smo živeli in kjer je bila Cerkev zadnjih 70 let ena izmed napol toleriranih struktur in tako so verniki razumeli sami sebe, zato so bili edini predstavniki v dialogu s svetom duhovniki, ljudstvo pa je duhovnike podpiralo, ne glede na karkoli, ni pa bilo nekega aktivnega dialoga med njimi. Kritično soočenje z vsebino se ni dogajalo. Tudi na področju izobraževanja in formacije lahko iščemo razloge. Pri nas je le ta v večini skoncentrirana na župnijska središča, v preteklosti večinoma na duhovnike, potem pa tudi na laike, ki sicer postopoma dobivajo izobrazbo, pa vendarle splošno teološka cerkvenostna izobrazba med Božjim ljudstvom v Sloveniji ni tako zavidljivo visoka. Škof je izpostavil tudi to, da je dokument prinesel soočenje z odkritjem, da **problem klerikalizacije ni samo v mentaliteti poklicne, kleriške Cerkve, ampak tudi v strukturi Božjega ljudstva, to je vernikov.** Pod klerikalizacijo po škofovih besedah razumemo to da, ali imamo zelo jasno strukturo – nekdo nekaj reče in ti to izvršiš, ali pa da smo hierarhično organizirani. Ljudska klerikalizacija se kaže v tem, da o vsem odloča in naredi drug, ne jaz (mežnar, katehist, duhovnik,...); od skrbi za cerkev do oznanjevanja nauka so vse oči uprte v župnika. Ta mentaliteta se počasi spreminja, je pa v naših strukturah še precej močna in temu lahko rečemo tudi tradicionalna vera. Ta vera tudi upada, a ne tako (ob velikih praznikih, npr. zdaj ob prazniku Marijinega vnebitvetja so bila naša svetišča polna), vprašanje pa je, koliko gremo res v globino. Papež pravi, da je ključni poudarek v sinodalnosti **zavest, da smo Cerkev telo Jezusa Kristusa.** Da smo živ organizem, ki ima vrednoto sam v sebi – nismo struktura zato, da bi nekaj boljšega in več naredili, ampak da bi izpolnili **poslanstvo, ki je oznanilo evangelija o Božjem sinu, o ljubezni Očeta do človeka. Mnogičnost tukaj ne igra vloge.** Vse ostalo (hierarhija, fizične strukture – župnijske porazdelitve, ...) pa se bo spreminjalo. Pospešeno se že soočamo s prestrukturiranjem, ker zaradi manj duhovnikov le ti ne bodo več tisti, ki bodo podpirali življenje lokalnih krajevnih skupnosti, veliko stvari, za katere se je do zdaj zdelo, da so stvar Cerkve oz. njenega vodstva, pa bo odpadlo. V zaključku je škof poudaril, kar še posebej izstopa iz tega dokumenta: **Želja jasno spregovoriti o odprtih vprašanjih.** Stopili smo v ta sinodalni proces, da lahko začnemo govoriti o tem, kaj nas žuli, kaj je prav in kaj ni, da premagujemo staro miselnost, da je prva naloga ohranjati zunanji ugled Cerkve. Prva naloga mora biti **ohranjanje verodostojnosti in transparentnosti** in graditi ugled in vpliv evangelija v družbi. (dokument: https://katoliska-cerkev.si/media/datoteke/2022/220801_Narodni%20sinodalni%20povzetek-SLO-FINAL.pdf)